

sten er ikke udtømmende, jf. ordene »eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål«. Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette vil f.eks. gælde for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover vil der være en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen vil være tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af en kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.

Med hensyn til beviset for, om bestemmelsen er overtrådt, må udgangspunktet tages i den almindelige processuelle grundsætning, at anklagemyndigheden har bevisbyrden. Det er således ikke tiltalte, der selv skal bevise, at kniven bæres som led i erhverv m.v. Noget andet er, at sigtede/tiltalte for at kunne unddrage sig strafansvar i praksis i almindelighed ikke vil kunne nøjes med at hævde, at kniven skal bruges til et af de formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden kniven bæres på, knivens art m.v., der underbygger denne påstand. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv. Det vil f.eks. gælde tilskuere til sportsskampe, gæster på værtshuse og personer, der går »i byen for at more sig«.

Offentligt sted beskrives i loven som *steder, hvortil der er almindelig adgang*, dvs. veje, parker og f.eks. jernbanestationer, offentlige befordringsmidler, herunder hyrevogne, forlystelsessteder samt i åbningstiden butikker, butikcentre og offentlige kontorer. Området svarer til det område, der er omfattet af normalpolitivedtægtens § 3.

Ordet »bære« omfatter - som i våbenlovgivningen i øvrigt - også det tilfælde, hvor kniven medbringes i en taske eller anden håndbagage.

Forbudet omfatter ikke foldekniive (*lommekniive*) med en klinge på højst 7 cm. Som begrundelse for at undtage (visse) lommekniive kan anføres, at disse bruges af et stort antal mennesker til helt dagligdags og fredelige, praktiske gøremål. Et forbud, der omfatter alle lommekniive, ville således indebære et indgreb i mange borgeres almindelige vaner.

Justitsministeriet finder det ikke muligt at undtage alle lommekniive uanset klingelængde fra forbudet, idet formålet med forbudet hermed ville gå tabt. Skulle de tilladte lommeknivs klingelængde fast-

lægges udelukkende under hensyn til den skade (livsfare), som et knivstik i halsregionen og brystregionen kan forårsage, måtte klingelængden i følge oplysninger fra Retsmedicinsk Institut i København fastsættes til 1-2 henholdsvis 3-4 cm. Heroverfor står det nævnte hensyn til ikke at gøre for vidtrækkende indgreb i den hidtidige brug af sædvanlige lommekniive. Ved en afvejning af disse - i sig selv usammenlignelige - hensyn har Justitsministeriet valgt at foreslå en tilladt klingelængde på indtil (højst) 7,0 cm.

Justitsministeriet er opmærksom på, at forbudet mod knive og dolke ikke udelukker, at der på offentlige steder bæres andre genstande, der vil kunne være farlige, såfremt de anvendes som stikvåben, f.eks. skruetrækkere og andet håndværktøj. Justitsministeriet har imidlertid ikke fundet at burde udstrække forbudet til disse genstande, der hidtil ikke har givet anledning til problemer. Et forbud ville blot kunne lægge hindringer i vejen for den sædvanlige og naturlige brug af disse genstande.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør normaltaksten for overtrædelse af knivforbudet være en bøde på 1.000 kr. i førstegangstilfælde. Samtidig forudsættes det, at der i almindelighed sker konfiskation af kniven i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

I øvrigt kan det nævnes, at den gældende våbenlovgivnings forbud mod knive med en klingelængde på over 12 cm vil blive opretholdt. Det samme gælder undtagelsen for knive og dolke, der almindeligt anvendes som værktøj i et erhverv eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsdykning. Der henvises herom til våbenbekendtgørelsens § 7. Disse regler gælder både på privat og offentligt område og vil således i visse tilfælde supplere det generelle knivforbud på offentligt sted. F.eks. vil en spejder ikke på offentligt område kunne bære en kniv, hvis klinge overstiger 12 cm.

Vedrørende reglerne i de andre nordiske lande kan det oplyses, at der i Finland efter en lov fra 1977 er et strafbelagt forbud mod at bære kniv på offentligt sted, medmindre besiddelsen er nødvendig for den pågældendes arbejde, eller der foreligger anden »godtagbar« grund til besiddelsen.

Hverken i Sverige eller Norge findes der et sådant forbud, men i Sverige vil der i løbet af meget kort tid efter opdrag fra den svenske justitsminister blive offentliggjort en udredning vedrørende spørgsmålet om at indføre visse begrænsninger i adgangen til at bære våben, herunder kniv, på offentligt sted.

4. Slangebøsser

Våbenarbejdsgruppens flertal (12 ud af 14 medlemmer) giver i betænkningen udtryk for, at den fa-